

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 12
Joulukuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG. AUG. HELIÄ.
Vastava.

1907
XII:sta vuosik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta.

Sisällys: Ajatuksia joulun lähestystä. Paikavälitystoimistoja kuuromykkäille. Kertomus Helsingin Kuuromykkäin Yhdistyksen toiminnasta vuonna 1906. Kahden hyväntekijättären muistoksi (jatk.) Keskustelua. Rauha maassa. Suomen Kuuromykkäinliiton haara-osastojen säännöt. Kirjettä kuuromykkäiltä. Tietoja kotimaasta. Tietoja ulkomailta. Ilmoituksia.

Ajatuksia joulun lähestyessä.

Nyt lakkaa, sielu, murheesta,
Ilolla vastaan riennä!
Jo tullut on Lunastaja,
Lapsena syntyi piennä
Hän jouluyönä ilmaantui
Ja ihmismuotoon pukeutui,
Näin meidät tulollansa
Yhdisti Isän kanssa.

Oi Jeesus, sä Vapahtaja,
Sun tähtes' meidät totta
Lapsikseen tahtoo Jumala
Ja omiksensa ottaa!
Siis sydämeeni muuttaos
Se olkoon, Jeesus, asuntos!
Se iloni on parhain,
Jos kelpaan sulle varhain.

On Jeesus ilo autuas
Ja kallein tavarani;
Kaikesta rakkaudestas'
Mä kannan kiitostani.
Mitä olen, mitä mulla on,
Se kaikki sinun olkohon;
Ja elköön ilo, tuska
Mua eroittako koskaan!

(Virsi 23: 1, 5, 6 v.)

Kohta taas tulee rakas joulu. Jouluna kaikki kristityt iloitsevat. Silloin he muistavat Jeesuksen syntymistä. Jeesus jätti kaiken kirkkautensa taivaaseen; läksi Isänsä luota ja syntyi köyhäksi ihmislapseksi maan päälle. Tästä ihmeellisestä tapauksesta muistuttaa meitä joulu. Sentähden kristityt iloitsevat.

Eivät kaikki ihmiset jouluna iloitse *Jeesuksen tähden*. Monet ovat iloiset sentähden, että saavat paljon joululahjoja, tahi sentähden, että saavat syödä hyvää ruokaa ja saavat mennä jouluhuveihin. Tämä ei ole oikeata jouluiloa. Meillä pitää olla parempi ilo. *Meidän pitää iloita sentähden, että Jeesus syntyi Vapahtajaksemme.*

Suuri hengellinen pimeys ja tietämättömyys oli ihmisillä maan päällä ennen Jeesuksen syntymistä. Ihmiset olivat sivistymättömiä, raakoja ja pahoja. He eivät tunteneet Jumalaa oikein. He eivät osanneet luottaa Jumalaan. Eivät he ymmärtäneet, että on Jumala, joka rakastaa ihmistä ja pitää huolta jokaisesta. Silloin eivät ihmiset myös oikein osanneet toivoa, että on elämä kuoleman jälkeen, ja että jumalinen ihminen tulee kuoleman jälkeen autuaaksi Jumalan luona.

Mutta silloin tuli Jeesus ja toi valkeutta ihmisten sielulle. Hän opetti Isästä. Hän neuvoi, millä tavalla meidän pitää elää, ja näytti meille esikuvan. Jeesus opetti, että meidän pitää kunniottaa ja rakastaa Jumalaa. Mutta meidän pitää myös rakastaa toisia ihmisiä niinkuin itseämme. Meidän pitää pitää toisia ihmisiä veljinämme ja sisarinamme ja tehdä hyvää kaikille, erittäin köyhille, sairaille ja onnettomille. Näin opetti Jeesus. Hänen kauttansa on kovin paljon hyvää tullut maailmaan. Ajatelkaa, mitä hyvää esim. raajarikot, sokeat ja kuuromykät ovat Jeesuksen tähden saaneet! Voimme todella sanoa, että »sokeat ovat näkönsä saaneet, kuurot kuulevat ja mykät puhuvat» nyt. Jeesus itse heitä auttoi eläessään. Tuota Jeesuksen alottamaa työtä jatkavat nyt koulut y. m. Näemme siis, että Jeesus on tuonut valkeuden, ilon, toivon ja rakkauden tähän maailmaan. Kun ajattelemme kaikkea, mitä Jeesus meille on antanut ja antaa, niin sentähden me jouluna iloitemme. Mitä olisi elämämme, jos ei ensimmäinen jouluyö olisi ollut kerran Betlehemissä? Minkälainen olisi *sinun* elämäsi ilman sitä jouluyötä? — Hiljainen, ihmeellinen oli se yö, ensimmäinen jouluyö. Eräässä tallissa Betlehemissä valvoi pieni köyhä

perhe. Siellä oli tullut pieni lapsi maailmaan. He olivat niin köyhiä, että lapsen täytyi nukkua tallin seimessä. Mutta pyhä ilo ja rauha täytti köyhän työmiehen, Joosefin ja hänen vaimonsa, Marian sydämet. Ihmetellen katseli äiti lastaan, tuota lasta, josta hänelle oli paljon ennen puhuttu. Maria ja Joosef tunsivat, että Jumala itse ja enkelit olivat heidän luonansa. He kiittivät Jumalaa.

Mutta ulkona kedolla valvoivat paimenet. Ihmeellisiä asioita he näkivät ja kuulivat. Paljon, paljon kirkkaita enkeleitä he näkivät, voimakasta enkelilaulua he kuulivat. Yö oli niin ihmeellinen, täynna salaperäistä, juhlallista, kaunista!

Rikkaat ja mahtavat ihmiset nukkuivat. Eivät he tienneet, mitä tapahtui. Mutta köyhä perhe Betlehemin tallissa ja jumaliset paimenet kedolla tunsivat ensimmäisen jouluyön iloa. Jeesus onkin aina, lapsuudestaan tähän päivään asti ollut *pienten* ja *köyhäin* ystävä. Hän syntyi köyhäksi. Hän eli maan päällä köyhänä. »Ketuilla ovat luolat, taivaan linnuilla pesät, mutta minulla ei ole, mihin pääni kallistan» sanoi Jeesus itsestään. Kuitenkin »on Hänellä nyt kaikki voima taivaassa ja maan päällä». Hän kulki alennuksen kautta kunniaan. — Sellainen Vapahtaja sinulla on. Suuri, väkevä, mutta nöyrä ja mielellään pienten ja köyhäin luona pysyvä. Hän tahtoo olla sinunkin luonasi, mutta silloin sinunkin pitää tahtoa olla niin nöyrä kuin Hän.

Joulu tulee! Ota vastaan se *oikein*! Sinä puhdistat kotisi, sinä ostat paljon hyvää ruokaa, sinä valmistat monta lahjaa sukulaisillesi ja ystäville. Se on hyvä ja oikein. Sillä tavalla pitää sinun tehdä. Jumala tahtoo, että meillä on ulkonaistakin iloa, ja että me teemme toisia ihmisiä iloisiksi. Vie lahjoja köyhille, sairaille, vanhuksillekin, jos voit.

Sillä tavalla tekisi Jeesus, jos Hän nyt olisi täällä. Tee sinä myös niin! »Anna paljon, pyydä itse vähän»!

Mutta *yksi* asia on tärkein. Minä saunon, mikä se on. Kun nyt otat vastaan joulua, niin elä ainoastaan ajattele, millä tavalla saisit maallista iloa, vaan — *rukoile, lue Jumalan sanaa ja muista Vapahtajaasi*! Anna Jeesuksen tulla jouluvieraaksesi! Hän tulee rukouksen ja sanansa kautta luoksesi.

Ehkä olet sinä yksin maailmassa. Ei ole sinulla kotia, ei sukulaisia. Ennen lapsena oli joulu kodissa vanhempain luona

hauska. Nyt ei ole kotia. Olet yksin. Mutta jos Jeesus on jouluvieraasi, niin et ole yksin. Silloin on joulun oikein iloinen.

Jumala siunatkoon joulun kaikille kuuromykille Suomen maassa! Minä pyydän, että me kaikki, jotka tämän kirjoituksen luemme, muistamme toinen toisiamme rukouksissamme jouluna. Rukoilkaamme toinen toistemme puolesta ja kaikkien kuuromykkäin puolesta. Meitä on *monta*, olkaamme Herran edessä *yhtä*, eli yksimieliset. Se antaa voimaa ja iloa, kun tiedämme, että meillä monilla on sama asia yhteinen Herran edessä. Meillä on sama Herra ja Vapahtaja. Iloista Joulua!

Huugo Nyberg.

Paikanvälitystoimistoja kuuromykille.

Työn ja työpaikkojen haussa on kuuromykkäin voitettava monellaisia vaikeuksia ja vastuksia. Kilpailu siinä kuulevain työtoverien kanssa päättyy usein kuulevain voitolla. Katkeralla mielellä jää moni työtä etsivä kuuromykkä miettimään uusia ansiopaikkoja. Niitä saapi hän useimmissa tapauksissa etsiä omin neuvoin. Tämä ei ole hänelle suinkaan helppoa. Mielellään turvautuu hän silloin tässä elämän taistelussa kuuleviin ystäviinsä. Ja paljon onkin yksityisesti työtä kuuromykille hankittu. Mutta parhaimmallakaan tahdolla on näin vaikeata saada kaikille kuuromykille työtä. Kun vielä ottaa huomioon sen, ettei kaikilla näy olevan täysin selvillä, mitä kuuromykkäin etu tässä asiassa vaatii, niin ehdottomasti on kuuromykkäin työn ja työpaikkojen haku järjestettävä. Tämä järjestäminen tapahtuu parhaiten perustamalla kuuromykkäin paikanvälitystoimistoja. Tästä olen jo kirjoittanut myös Kuuromykkäin auttajayhdistyksen viime vuoden vuosikertomukseen. Ehdotin siinä, että yhdistyksen eri piiritoimikunnat perustaisivat piiriinsä k. m. paikanvälitystoimiston. Sen hoidon voisi jokainen toimikunta järjestää omien olosuhteittensa mukaan. Toimikunnat saattaisivat ehkä omasta keskuudestaanakin valita sitä hoitamaan eri henkilöt, jotka säännöllisesti toimisivat koko vuoden. He panisivat myös täytäntöön heti toimitettavat

asiat. Tämä seikkahan paikanvälityksessä on sangen tärkeä. Tätä eivät voi hitaasti, harvoin kokoontuvat toimikunnat saada aikaan. Ja epäilemättä voitaisiin tällä tavalla hankkia kuuromykille sukkelaammin, varmemmin ja enemmän työpaikkoja kuin piiritoimikuntain välityksellä.

Matta kun auttajayhdistyksen piirejä on useampia, tulisi näin ollen paikanvälitystoimistoja useampia. Tämä on sellainen kohta tässä asiassa, johon tulee kiinnittää huomiota ja tarkemmin sitä ajatella. Voidaan kysyä, onko suotavaa perustaa aluksi muuta, kuin yksi paikanvälitystoimisto? Jos ottaa huomioon, että ensin olisi saatava kyllin kokemusta, ennenkuin useampia toimistoja perustetaan, niin täytynee tähän kysymykseen vastata kieltävästi. Ja onhan usein asialle eduksi, että se alkaa pienestä ja kasvaa vähitellen suureksi. Jos siis pidettäisiin yleensä suotavana, ettei aluksi perustettaisi muuta kuin yksi kuuromykkäin paikanvälitystoimisto, niin silloin kääntyisi ajatus Suomen kuuromykkäin liiton johtokuntaan, joka tarmokkaasti on kuuromykkäin etuja valvonut. Tässä tapauksessa voitaisiin välitystoimisto sijoittaa Helsinkiin. Ja kun olisi saatu riittävästi kokemusta, voitaisiin ajatella toisen ja kolmannen perustamista. Pääasiana emme pidä sitä, kuka alotteen tekee. Pääasia on se, että tällainen kuurokykkäin paikanvälitystoimisto saadaan aikaan.

Perustettaessa paikanvälitystoimistoja, ei yhdistysten tarvitse hankkia sääntöjen muutosta. Lähimmässä tulevaisuudessa nimittäin on odotettavissa laki, joka antaa hyväntekeväisyisyhdistyksille oikeuden perustaa paikanvälitystoimistoja ilman erityistä luvapyyntöä. Siis toimistojen perustaminen ei kohtaa suuria esteitä.

Ulkomailla on jo olemassa useampia kuuromykkäin paikanvälitystoimistoja, jotka ovat hyvin täyttäneet tarkoituksensa. Meillä Suomessakin on tunnustettu niiden tarpeellisuus. Tämä tapahtui Kuopion maanviljelysnäyttelyssä, jossa keskusteltiin myös aistivallisten käsitöitä koskevista asioista. Tätä varten valitun komitean*) hyväksymissä ponsissa kehoitetaan m. m. perustamaan työnvälitystoimistoja aistivallisille.

*) Komiteaan kuuluivat aistivalliskoulujen tarkastaja V. Forsius, pastori K. Lyytikäinen, herra A. Sivonen, johtajatar S. Häggman, opettajatar H. Luoma ja neiti A. Bruun.

Viime aikoina on entistä enemmän ja tarmokkaammin työskennelty kuuromyökkäin tilan parantamiseksi. Hartaasti toivovat kuuromyökät, että paikanvälitystoimistojakin heille pian perustettaisiin. Kiitollisina he odottavat sitä päivää, jolloin ensimmäinen kuuromyökkäin paikanvälitystoimisto avataan.

J. K. P—maa.

Kertomus Helsingin Kuuromyökkäin Yhdistyksen toiminnasta vuonna 1906.

Helsingin Kuuromyökkäin yhdistys on viimeksi kuluneena vuotenakin koettanut vaikuttaa pääkaupungin kuuromyökkäin parhaaksi, ja on tämä toiminta kokonaisuudessaan vain edellisen vuoden työn jatkoa ilman minkäänlaisiitta, erikoisen huomattavitta, tärkeimmittä tapahtumitta.

Kuten ennenkin on jumalanpalveluksia viittomilla pidetty joka sunnuntai e. pp. Sunnuntai-illoiksi on milloin opetuskursseja, milloin esitelmänpitoja ollut järjestettyinä, ja niiden loputtua on yhdistyksellä ollut tavanmukainen viikkokokouksensa vaihtelevine ohjelmineen.

Viikolla on, kuten edellisenä vuotenakin, yhdistyksen huoneusto ollut joka ilta jäsenten käytettävissä, ja hyvin ahkerasti ovatkin siellä käyneet erittäinkin lukuhaluiset kuuromyökät, joilla siellä on ollut saatavissa runsaasti sanomalehtiä ja aikakauslehtiä. Tiistai- ja perjantai-iltoina ovat ompelu- ja veistoyhdistykset työskennelleet Helsingin Kuuromyökkäinyhdistyksen tavanmukaisten joulumyyjäisten hyväksi; keskiviikko-iltasin on kirjasto ollut avoinna ja lauantai-iltoina on miespuolisten jäsenten urheiluseura kokoon tunut voimistelemaan lehtori Heikelin siihen tarkoitukseen luovuttamaan voimistelusaliiin Bulevardin kadun 7:ssä.

»Kuuromyökkäin Aauttajayhdistyksen» järjestämää täyshoitola kuuromyökkätyttöjä varten, mikä koti jo vuonna 1905 oli vuokralaisena Helsingin Kuuromyökkäin yhdistyksen huoneustossa, ylläpidettiin kevätlukukaudellakin ja kesällä 1906. Mutta kun H. K. Y. syksyllä ehdottomasti tarvitsi laajennettua huoneustoa, oli

pakko uudelleen ottaa varsinaisen kokoushuoneuston yhteyteen nuo kaksi täyshoitola varten luovutettua huonetta. Helsingin Kuuromyökkäin yhdistys on nimittäin antanut huoneustonsa myöskin Suomen Kuuromyökkäin liiton käytettäväksi, ja tämä liitto, jonka työ päivä päivältä lisääntyy, tarvitsee välttämättä kansliahuoneen, ja se voitiin saada ainoastaan siten, että otettiin toinen täyshoitolan huoneista. Toinen taas järjestettiin luku-saliksi.

Helsingin Kuuromyökkäinyhdistys on kysymyksessä olevana vuonna saanut vastaan ottaa suuremmoisen lahjan. Majurin rouva *Lina Forss*, joka keväällä 1906 kuoli, on nimittäin testamentissaan määrännyt, että Smrk. 1,000: — annetaan mainitulle yhdistykselle, jolla on täysi vapaus käyttää niitä varoja siihen tarkoitukseen, minkä se huomioon otettavana pitää. Johtokunnan ehdotuksesta on tämä runsas lahja pantu H. K. Y:n kesäsiirtolarahastoon. — Samaan rahastoon pantiin myöskin suurempi osa 2:nä päivänä joulukuuta pidettyjen myyjäisten tuloista, joita oli enemmän kuin Smk. 900: — bruttoa. Kuten edellisenä on Helsingin Kuuromyökkäinyhdistys tänäkin vuonna saanut Helsingin valtuusmiehiltä 500 markan suuruisen määrärahan. Näillä varoilla on etupäässä kustannettu opetuskursseja ja esitelmiä. Alempana oleva taulu muuten osoittaa Helsingin Kuuromyökkäinyhdistyksen taloudellisen tilan:

Deebet:

Kreedit:

	<i>Smk.</i>	<i>ml.</i>		<i>Smk.</i>	<i>ml.</i>
Kaupungin valtuusmie-			Per Opetustili:		
sten määräraha vuodeksi			Lastentarha kevätlukukau-		
1906	500	—	della	270	—
			Esitelmät ja iltakurssit .	145	—
			Ompelu- ja veistokurssit.	85	—
	<i>Smk.</i>			<i>Smk.</i>	
	500	—		500	—

Yhdistyksen opetuskursseja ylläpidetään saman suunnitelman mukaan kuin ennenkin kevätlukukaudella 1906, vaikka niissä oli vähänpuoleisesti osanottajia. Kun näin ikävästi oli asianlaita, päätti yhdistyksen johtokunta näiden kurssien ohella pidettäväksi helppotajuisia esitelmiä historiassa ja maantieteessä. Näitä alet-

tiin pitää jo kevätlukukaudella ja pitkitettiin sitten syksyllä, ja ovat kuuromykät näyttäytyneet olevan niihin erittäin mieltyneet. Suurimman osan niistä on viitomakielelle tulkittuna pitänyt sokeainopettaja *Aug. Heliä* (Helin).

Lastentarha kuuromykkälapsia varten, jota koulua Helsingin Kuuromykkäinyhdistys on niin suuresti harrastanut, ja jonka hyväksi yhdistys on tehnyt hyvinkin tuntuvia uhrauksia, oli toiminnessa kevätlukukaudella, ja oli siinä 7 oppilasta. Opetusta hoiti erinomaisella tavalla neiti *S. Stjerncreutz*, jolla oli ilo nähdä työstään varsin kauniita tuloksia, vaikkakin aika oli vain niin lyhyt. Kun yhdistyksen anomus saada lisää varoja sen ylläpitämiseksi kaikui kuuroille korville, näki yhdistys olevansa pakoitettu keskeyttämään tämä toimintansa haara.

Helsingin Kuuromykkäinyhdistykseen kuulumattomat henkilöt ovat pitäneet seuraavia esitelmiä:

Eläinsuojelusesitelmiä pitänyt översti *Forstén*; uskonnollisia esitelmiä pitäneet pastori *Nordman* Turusta ja neiti *N. Helsingius* Kuopiosta; säästäväisyydestä neiti *A. Nyström* Kuopiosta.

Yhdistyksen johtokuntaan ovat kuuluneet neiti *Elma Eklund*, puheenjohtajana ja sihteerinä; herra *John Sundberg*, varapuheenjohtajana ja rahastonhoitajana; aistinviialiskoulujen tarkastaja *Valter Forsius*; toimittaja *Julius Hirn*; rouva *Anna Lindström*; herra *Valter Stadius*; ja uunityöntekijä *Oskar Lumme* (Hatt.). Johtokunta on ollut koolla 5 kertaa,.

Jäseniä oli yhdistyksessä joulukuun 31 päivänä 93 henkeä. Vuoden kuluessa on tullut 7 uutta jäsentä.

Huittisissa Huhtikuussa 1907. *Elma Ignatius.*
(synt. Eklund).

H. K. Y:n puh. johtaja v. 1906.

Helsingin kuuromykkäin yhdistyksen rahastontila 31 p:nä Jouluk. 1906.

Tulot:

Säästö vuodelta 1906 . . .	835: 29
Vuosimaksut, korot, määrärahat, vuokrat, myyjäisten menot, lahjat y. m.	6,376: 03

Menot:

Vuokrat, sairausavut, opetukseen, lainkirjastoon, kalusto, sekalaisiin menoihin y. m.	4,723: 35
Lisäys Pääomatilliin	2,208: 01
Säästö vuodelle 1907	279: 96

Summa *Ans.* 7,211: 32

Summa *Ans.* 7,211: 32

Aktiiva:

Talletustili	21,500: —
Säästöpankkitali	4,547: 60
Hagnäsin hallin osakkeita.	8,000: —
Lainausrahasto (velkakirjo-	
jen mukaan).	1,250: —

Summa *Ans.* 35,297: 60

Passiiva:

Malmin lahjoitusrahasto	20,000: —
Osakerahasto	8,000: —
Sairaskassa	1,500: —
Rakennusrahasto	1,665: 40
Kesäsiirtolarahasto	2,727: 43
Lainausrahasto.	1,250: —
Kirjastorahasto	154: 77

Summa *Ans.* 35,297: 60

Helsingissä Maaliskuulla 1907.

John Sundberg,

yhdistyksen rahastonhoitaja.

Kahden hyväntekijättären muistoksi.

(Jatk.).

Sitten alkoi maassamme tuo odottamaton metsänmyynti-aikakausi, ja kultatulvasta tunkeutui osa Pieksämäenkin silloin vielä autioille seuduille. Nikkarilan synkimmillä saloilla oli kätkössä suuria aarteita, joita omistajattaret eivät edes osanneet aavis-
taa. Ostajia ilmaantui — tehtiin kauppatarjouksia, ja eräänä päivänä sulkeutui tuo rämisevä piirongin laatikko kätkien sisäänsä puhdasta rahaa ja arvopapereita yhteensä 50,000 markan arvosta, ja Nikkarilan silloin jo keski-ikäiset emännät lausuivat samassa tilaisuudessa nuo kauniit sanat, jotka sitten tulivat tulevaisuuden laitoksen perustaksi: »Tämä ei ole meidän ansiotamme! Se on taivaan mannaa, jonka Herra antaa meille aikoinaan niin kun-
nollisten vanhempaimme takia, ja siitä syystä onkin tämä kaikki Hänen kunniakseen ja lähimmäisten hyödyksi käytettävä.»

Sama itsenäisyyden tunne, joka viisaasti ja johdonmukai-
sesti oli johtanut taloudelliset vaikeudet voittamaan, ilmeni pian Bovallius-sisarusten hyväntekeväisyystoiminnassakin. Vaikka sise-
rukset olivatkin luonteeltaan hyvinkin erilaiset, oli heidän keski-
näinen välinsä kuitenkin sydämmellisen hellä, mutta — samalla riippumattomasti vapaa. Kieltäymyksen suuri taistelu oli ollut suuremmassa määrin heille kummallekin yhteistä, kuin oli asian laita myöhemmin myötäkäymisen päivinä.

Sofie Bovalliuksella, jonka mieli oli iloinen, avoin, puhelias ja sydämmellinen, lienee ollut monipuolisempia harrastuksia ja jossain määrin halua laittaa oma elämänsä mukavammaksi ja hauskemmaks — jotavastoin Angélique, luonteeltaan jossain määrin umpimielinen ja aina kunnioitusta herättävä, pitkitti yhä enenevistä korkosummista ja monesti jälkeenkimpäin tehdyistä edullisista metsäkaupoista huolimatta aina kuolemaansa saakka samaa yksinkertaista ja säästeliästä elintapaa, jommoista aika-laistemme on vaikea edes käsittää, ja tuntui siltä kuin ei olisi hän oikein suopein silmin katsellut kerjäläisen hätää. »Tee työtä ja auta itse itseäsi, niin Jumalakin sinua auttaa», oli ollut hänen oman elämänsä maallinen tunnuslause, ja näyttää hän samaa muiltakin vaatineen.

Yksinkertaisessa kodissaan, missä kuitenkin aina vallitsi vieraanvaraisuus ja viihtymys, niin kauvan kuin he itse jaksoivat pitää järjestystä ja huolta, olivat sisaret tänä taloudellisesti parempana aikana järjestäneet työt siten, että Sofie piti huolta kodin taloudesta ja maanviljelyksestä, ja Angélique erittäin tarkkaälyisenä ja hyvämuistisena huolehti kaikista raha-asioista; »yhteisesti lahjoittelivat he jo elinaikanaan avoimin käsin ja hyvästä sydämestä» auliisti suuriakin summia; esim. Kuopion kuuromykkäin- ja sokeainkouluille, Perttulan tylsämielisten laitokselle, Jyväskylän kainoille köyhille y. m.

Hätää huojentaa tahtoivat he itse omin päin haluamatta muiden ohjausta. Niinpä ottivat he huolehtiakseen eräästä köyhästä kuuromykkätyöstä, jonka he kustansivat Porvoon kuuromykkäinkouluun. Hänen hyvät ominaisuutensa joutuivat sitten kodissa käytäntöön, samoin kuin hänen huonoja puoliaankin monta pitkää vuotta suvaitsevasti kärsittiin. Paitsi häntä, joka vanhuk-sien testamentin mukaan saa kuolemaansa asti avustusta Bovalliusten lahjoitusrahastosta, sai moni muukin kuuromykkä Pieksä-mäellä noiden molempien kurjuutta säälivien sisarusten luona Nikkarilassa hupaisan asuinpaikan. Sinne laitettiin myös pieni kuuromykkäin koulu, ja kotiopettajattarien Mohellin ja Ulfströmin johdolla saivat lapset muutamina vuosina säännöllistä opetusta erilaisissa aineissa.

(Jatk.).

Kilpakirjoitus.

Keskustelua.

(Keskustelu kahden työmiehen välillä).

Antti: Mikä sinun terveytesi on niin murtanut, koska sinä aina valitat kipua päässäsi ja koko ruumiissasi yleensä?

Mikko: En minä sitä niin tiedä, ehkäpä se johtuu jostain tilapäisestä syystä tai ilmanlaadusta. Reumatismikin saa aina alkunsa kylmänkoleasta ilmasta. Niin nytkin on käynyt.

Näin alkoi keskustelu heidän välillään eräällä uutisrakenuksella. Ilma sinä päivänä oli kylmä ja tuulinen. Mikon päättä ja jäseniä oli alkanut kolottaa, josta syystä hän rupesi valittamaan kipua ruumiissaan. Siitä johtui yllämainittu keskustelu.

Antti: Vain niin, tilapäisestä syystä ja ilmanlaadusta sinun huono terveytesi johtuu; mutta kuulehan, enpä minä ole ilmanlaadusta mitään kipua saanut. Kuinka se voisikaan olla mahdollista! Pysyväthän toiset samoissa ilmastosuhteissa terveinä, jota vastoin toiset voivat siinä sairastua. Kuinka tämä on selitettävissä?

Mikko: Ei sitä voi selittää muut kuin lääkärit, joilla on niin paljon sitä filosofian viisautta päässään, että tietävät kaikki maailman asiat.

A.: Niin lääkäreillä onkin filosofian viisautta aivot täynnä, mutta hekin voivat joutua erehdyksiin ja harhaluuloihin, joilla, ikävä kyllä, on hyvinkin huonot seuraukset.

M.: Sinä tahdot viisaudessa mennä yli filosofian viisauden. Hullua, älä ole semmoinen narri.

A.: En minä narri ole enkä viisastella tahdo, mutta tahdon vaan selittää sinulle oikean syyn sinun huonoon terveyteesi. Se ei johdu tilapäisestä syystä tai ilmanlaadusta. Ilmanlaatu kyllä antaa aiheen vanhojen tautien uudistumiseen, mutta se ei voi olla taudin synnyttäjä. Siihen on syynä muu seikka.

M.: Mutta eikö se riipu ihmisen ruumiinrakenteesta ja voimista.

A.: Kyllä se siitä voi riippua, mutta ei siinä vielä ole pääasia. Voivathan vahvarakenteisetkin ihmiset turmella terveytensä

käyttämällä luonnonvastaista elintapaa. No niin, siinä siis pääasia, miten ihminen käyttäytyy elintavoissaan. Kohtuuttomuus ruuassa ja juomassa on osaltaan vaikuttamassa ihmisen terveyttä. Katso luontoon, niin näet, miten eläimet pysyvät luonnollisissa elintavoissaan ja siten säilyttävät terveytensä. Ja katso ihmis-kuntaan, niin etkös näe, miten suuri osa heistä eläen luonnonvastaisesti, sairastaa monellaista tautia. — Kapakka, jossa sinulakin usein on tapana käydä, on osaltaan edistämässä sinun huonoa terveyttäsi.

M.: Ai, ai, kapakka syynä minun huonoon terveyteeni. Kuinka se voisi olla mahdollista, älä semmoinen tyhmeliini ole, hih, hih hih! Aina sinä kapakkaa moitit.

A.: Niin kapakka siihen juuri on syynä. Kapakassa sinä ja monet juomatoverisi tarvelette terveytenne, voimanne ja työkykynne väkijuomilla.

M.: Joutavia. Mehän olemme sieltä palanneet ihan terveinä, tuntematta pienintäkään kipua ruumiissamme.

A.: Innokas kapakassa kävijä voi kyllä puolustaa kapakkaa hyväksi laitokseksi, mutta se joka tietää, minkälaisia siemeniä kapakka oikeastaan kylvää, tuomitsee kapakan paholaisen luolaksi. Mitä tulee siihen, että te kapakasta tultuanne tunnette itsenne aivan terveeksi, niin riippuu se siitä, että olette silloin päissänne niin, että ruumis on aivan tunnoton, eikä tunne vähintäkään kipua, vaikka ruumis itse asiassa onkin sairas. Sano siis, minkälainen seuraus on jälestäpäin senjälkeen, kun pääsi on selvinnyt alkoholin huumauksesta.

Mikko oli jotenkin kauvan ääneti. Hän häpesi. Lopulta hänen kuitenkin täytyi myöntää, että hän silloin oli tuntenut kipua päässään y. m. paikoin ruumista.

A.: Nyt siis tunnustit, että kapakka on osallisena vaikeuttamassa sinun terveyttäsi. Mutta ei siinä kyllin, se on myös aiheuttanut sinun huonon työkykysi ja kurjuutesi. Jos et koskaan olisi kapakkaan jalkaasi astunut, olisi sinulla nyt menetetty terveytesi ja työkykysi. Vieläpä olisit niillä rahoilla, jotka nyt ovat kapakoitsijan pulleassa kukkarossa, voinut ostaa hyvät kodin ja välttämättömät taloustarpeesi, joten sinun nyt ei tarvitsisi puutetta kärsiä. Loput rahaakin olisit voinut säästää vanhuutesi

päivien turvaamiseksi. — Mutta nyt se on jo myöhäistä, sillä vanhuus sinun pian saavuttaa. Menetettyä ei enää voi saada takaisin, sillä ne on jo mennyttä. Kun se aika tulee, jolloin sinä et enää vanhuuden ja työkyvyttömyyden tähden voi itseäsi ja perhettäsi elättää, niin ei sinulla ole edessäsi muu kuin vaivastalo, jossa vanhuutesi päivät täytyy viettää yhteiskunnan raskautukseksi.

M.: Älä siitä enää puhu. Ne ovat liian kovia sanoja minulle. Puhutaan nyt jostakin muusta. Mikä on se luonnonvastainen elintapa?

A.: En minä siitä nyt jouda puhumaan, koska se veisi paljon aikaa. Kuulithan jo vähän luonnonvastaisesta elintavasta, nimittäin kapakassa käymisestä ja väkijuomien kohtuuttomasta nautinnosta. Ehkä kuulet lisää jonakin joutohetkenä, jos silloin meillä kävisit.

Tähän päättyi keskustelu.

lisakki Ojala. (K. m.).

Rauha maassa!

(Mukaelma).

Oli Jouluaamu. Väkeä tulvi maalaiskirkkoon. Eräässä penkissä kirkon perällä oli rukoukseen juuri kumartunut eräs elähtänyt, mutta hyvinvoivan näköinen vanha emäntä nuoren hilpeän näköisen tytön kera. Penkki, jolla he istuivat oli ennen ollut yhtenä, mutta kaksikymmentäviisi vuotta sitten oli se keskeltä aidattu, niin että nyt oli kaksi osaa.

Heidän rukoillessaan saapui myös penkin toisellekin puolelle kaksi henkeä: äiti nuoren juuri täysi-ikäiseksi tulleen nuoren poikansa kanssa. Hekin kumartuivat rukoukseen.

He olivat sisaruksia, vaikka olivat jo vuosikymmeniä riidassa olleet — — —

Nyt kajahti saarnatuolista »Kunnia olkoon — — — maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto.» Hetken kuluttua tarjoutuu aidan toiselta puolen sisaren käsi anteeksi pyyntöön, ja kuiskaus kuului: »Rakas sisar, anna minulle anteeksi. Sovitaan pois, nyt on jouluku-

aamu, ja enkelit laulavat rauhaa maahan.» Mutta sisar, joka tyttönsä kera istuu, ei käännä päätänsäkään. Silmät tylästi vain eteensä katsovat, ja kosto kiehuu sydämessä. Elsa, se oli tyttönsä nimi, katsoo rukoilevasti häneen ja sanoo: »Rakas täti, etkö kuullut, mitä pappi sanoi: Rauha maassa», mutta yhtä jäykkä on tädin katse. Avuttomana katsoo tyttö nuorukaiseen toiselta puolen penkkiä.

Kun jumalanpalvelus oli loppunut, tapaavat poika ja tyttö toisensa porstuassa. »Tule tänään rajaveräjälle, tapaan sinut siellä», sanoo poika.

Kotiin päästyä on Ylä-Lehtolan emännän mieli hiukan lauhnut, ja hän kutsuu Elsan kamariin ja näyttää hänelle kaikki, mitä suuressa vaatearkussa on. »Elsa», sanoo hän, »sinä olet aina ollut tottelevainen ja hyvä lapsi. Kun Annikkini eli, niin laitoin ne hänelle. Mutta ken voisi hänet nyt tuonen tuvilta takaisin tuoda. Muistathan, kun pikku tyttönä tulit tänne kerjäämään, niin otin sinut omaksi tytökseni, jotta ei tuon vihatun sisareni poika minua perisi. Saakoon sisareni nyt palkan siitä, miksi petti minut ja otti sen miehen, jota minä rakastin. Hanki nyt vaan minun eläissäni itsellesi kunnon mies, mutta muista, että sisareni poikaa et saa ottaa. Sanoinhan, että sisareni suku ei saa nuppineulaakaan minulta periä. Mitä se merkitsi, että sinä kirkon porstuassa sen pojan puheille menit? Älä luule, että en mitään tiedä; kyllä tädin tarkka silmä sinun aikeesi jo kauan sitte on huomannut. Muista nyt vaan minun sanani, että jos hänen otat, menet paikalla luotani pois yhtä köyhänä kuin tulitkin. Sinua kiittämätön olento en hetkeäkään sitte enää voisi nähdä luonani.»

Elsalta oli vähällä päästä itku valloilleen, mutta onneksi täti riensi toiseen huoneeseen vastausta odottamatta ja paiskasi oven perässään kiini.

Elsa meni myös kyökkiiin, kätki kasvonsa käsiinsä ja rupesi itkemään. Miten toivottomalta kaikki tällä kertaa tuntuikaan! Eikö hän enää voisikaan saada tavata Aarnoaan! Hän katsoi kelloa ja muisti, että nyt Aarno odottaa häntä rajaveräjällä. Äkkiä pyyhki hän silmänsä. Eihän Aarno nyt saisi nähdä hänen itkeneen.

Pelosta vapisten, jos tati nyt sattuu huomaamaan, hän kiirehti takaportin kautta kiertotietä rajaveräjälle, joka erotti Ylä-Lehtolan ja Ala-Lehtolan tilukset toisistaan.

»Hyvää päivää, Elsa! Kauvan olenkin jo sinua täällä odottanut. Mutta voi, kauniit silmäsi olet itkenyt punaisiksi! Onko se tyranni tätisi sinulle taas ollut paha?» kysyi Aarno. »Oi», huudahti Elsa, »me emme enää saa tavata toisiamme. Tati sanoi, että hän ajaa minut pois, jos olen sinun kanssasi.»

»Mitä sinä siitä välität», sanoi poika tarttuen hänen käteensä. »Tule meille sitte, äiti kyllä suostuu. Sinähän olet minun.»

»Ai, minä pelkään, Aarno», sanoi Elsa ja tarttui häneen kiinni, »etkö kuullut pensaikko risahti, siellä on joku pimeässä.»

»Ei, Elsa, siellä ei ole kukaan, oma mielikuvituksesi se vain oli.»

Nyt sanoi tyttö: »Miten sinä voit noin puhua? Kuinka voisın olla niin kiittämätön ja tottelematon tädille, joka on ollut kuin äiti minulle orpo raukalle. Minun täytyy koettaa kärsiä ja odottaa vielä, kyllä kerran tati ja sinun äitisi tulevat ystäviksi ja silloin me pääsemme naimisiin. Tiedäthän, että Jumala on rakkaus, hän kyllä vielä avaa tädin sydämen. Muista, minä rakastan tatiäni ja sentähden odotan, että hänkin tulisi Jumalan rakkaudesta ja anteeksiantoa ymmärtämään.»

»Sinä pikku armas lörpöttelijä», sanoi Aarno, »sanon vielä kerran, että se on mahdotonta. Koettihan äiti tänään kirkossa rauhaa rakentaa, mutta turhaan; emmekö edes enää saa tavatakaan toisiamme.»

»Kyllä sentään salaa täällä portilla, kuten ennenkin. Hyvästi, Aarno, täytyy rientää, tati ehkä kaipa.»

»Hyvästi Elsan.»

Elsa kiirehti jälleen kyökkiin. Tätikin kohta ilmaantui sinne, silmät kyynelistä kimallellen lempeästi sanoen.

»Rakas Elsa, laita kahvit tullelle ja käske Riikan hommata pöytään parasta, mitä on. Lähden Ala-Lehtolaan. Tuon tullessani sisareni ja Aarnosi tänne. Kuulin, mitä puhuit Aarnollesi minusta ja Jumalan rakkaudesta, ja nyt minä tiedän, että sinä minuakin rakastat, etkä tahdo olla kiittämätön.»

Ilosta huudahtaen ja silmät ilokyyneviä vuodattaen hyppäsi

Elsa tädin kaulaan ja suuteli häntä. »Täti, täti, rakas täti, etkö näe, miten hyvä Jumala on.»

Täti sanoi: »Minä aavistin, että menit Aarnoa tapaamaan ja sentähden läksin perässä vakoilemaan ja kätkeydyin pensaikkoon. Mutta kun kuulin, että sinä rakastat tätä tylyä tätiäsi, heltyi mieleni ja kiitos sulle /Elsani.»

Vähän ajan perästä kuului ulkoa kulkusten kilinää, ja sisään tulivat Elsan suureksi riemuksi Aarno, Ala-Lehtolan emäntä ja täti iloisesti keskenään puhuen.

»No, ettekö usko, että Elsa tyttöseni voi ihmeitä tehdä, kun tällaisen Joulurauhan on sydämmiimme tuonut», sanoi täti iloisesti.

Nyt ymmärsi tätikin sen enkelien tervehdyksen: Rauha maassa, ihmisille hyvä tahto, mitä hän ei vielä kirkossa ymmärtänyt.

Elsan silmistä kuitenkin ilo ylinnä loisti, kun hän ne Aarnoon loi.

Mukaili *Ida Kalske* (k. m.).

Suomen Kuuromykkäinliiton haara-osaston säännöt.

§ 1.

Suomen kuuromykkäinliiton haara-osaston tarkoituksena on sopivalla tavalla valvoa kuuromykkäin harrastuksia ja edistää heidän henkistä ja aineellista vaurastumistaan. Tätä tarkoitusta varten pyrkii liitto kokoamaan kuuromyikkiä yhteisiin kokouksiin ja tehokkaasti edistämään sivistystä ja hyviä tapoja jäseniensä keskuudessa.

§ 2.

Haara-osaston asioita hoitaa hallinto, johon kuuluu 3—5 jäsentä, jotka valitaan vuodeksi. Hallinto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan. Puheenjohtajan

poissa ollessa johtaa keskustelua se hallinnon jäsen, joka sillä kertaa siihen toimeen valitaan. Hallinto kokoontuu niin usein, kun asianhaarat vaativat, ja on päätösvaltainen, kun vähintään 2—3 jäsentä on läsnä.

§ 3.

Haara-osaston jäsen on jokainen henkilö, joka rahastonhoitajalle on maksanut jäsenmaksunsa. Kuuromyökkien jäsenmaksu on markkaa ja kuulevien henkilöiden markkaa vuodessa. Elin-ikäisestä jäsenyydestä maksaa kuuromyökkä markkaa, kuuleva markkaa kerta kaikkiaan. Kertyneistä jäsenmaksuista maksaa haara-osasto Liiton kassaan vuosittain niin suuren määrän, kuin on sovittu Liiton keskushallinnon tai tämän siinä tarkoituksessa valtuuttaman matka-asiamiehen kanssa.

§ 4.

Keskushallinto Helsingissä vahvistaa haara-osastojen säännöt, mikäli ne ovat sopusoinnussa liiton yleisten sääntöjen kanssa. Haara-osaston tulee vuosittain helmikuun kuluessa keskushallinnolle lähettää kertomus toiminnastaan kuluneena työvuonna.

§ 5.

Liiton joka 3:nä vuonna kokoontuvaan yleiseen kokoukseen on haara-osastolla oikeus lähettää edustaja. Tästä kokouksesta johtuvat kulunkit suorittavat osanottajat sekä tarpeen vaatiessa pääyhdistys ja haara-osastot.

§ 6.

Haara-osasto kokoontuu yleiseen vuosikokoukseen tammi-kuussa, jolloin käsiteltäviksi tulevat seuraavat asiat:

- a) hallinnon laatima kuluneen vuoden vuosikertomus;
- b) vastuuvapauden myöntäminen eroavalle hallinnolle;
- c) hallinnon ja tilintarkastajain vaali.

§ 7.

Muutoksia ja lisäyksiä näihin sääntöihin voidaan tehdä ainoastaan keskushallinnon suostumuksella.

§ 8.

Ehdotus haara-osaston lakkauttamisesta on tehtävä erityisesti kokoon kutsutussa kokouksessa, mutta ratkaistaan vasta ylimääräisessä kokouksessa, joka pidetään ainakin kolme kuukautta tämän jälkeen, jolloinka keskushallinnon lausunnot asiasta ovat esitettävät. Päätöksen voimaan astumiseksi vaaditaan $\frac{2}{3}$ äänten enemmistö kaikista äänistä.

Kirjeitä kuuromykiltä.

Kirje Alastarosta.

Taas on Joulukristikansoiilla vietettävissä. Tämän juhlan merkityksestä muistuttavat meille kuuromykille samaten kuin parempiosaisillekin kristiveljillemme pahnat lattialla, kuvaten Jesus-lapsen sias seimessä, ja ne tuhannet kynttilät, mitkä tuikkivat valoa pimeään avaruuteen. Nämät ovat esikuvia pienokaisesta, joka makasi seimessä. Tänäpänä on Hänen syntymäpäivänsä, me vietämme nyt juuri muistoa Hänen syntymisestään, joka levitti valoa kansoille. Hänen pelastuksensa ulottuu kaikille. Hän tuli saarnaamaan eläville ja kuolleille. Hän kutsuu kaikkia parannukseen; kuolemallansa on Kristus Jumalanpoika lunastanut meidät. Joka Häneen uskoo, se perii ijankaikkisen elämän maallisen olon päätyttyä. Mekin kuuromykät, joskin täällä elämässä emme ole kaikilla lahjoilla varustetut, mutta kuitenkin olemme ihmisille muistutuksena: Herra antaa, Herra ottaa, Herran nimi olkoon kiitetty; ja jälkeen tämän lyhyen maallisen vaelluksen iloitsemme enkelien seurassa sulokielin laulellen ja viimein ijankaikkisessa elämässä oleilemme kirkastetuin ruumiin Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen seurassa. Tähän pyrkäämme ja muistakaamme, että meille on syntynyt Rauhanruhtinas. Toivotan kaikille rauballista Joulua.

Vihtori Kohonen.
Kuuromykkä.

Innokkaita asiamiehiä halutaan!

Tietoja kotimaasta.

2 asunto-osaketta on k.-mykkä uunisepänsälli *Oskari Lumme* ostanut itselleen Helsingissä viime kuun 31 p:nä.

Ilmaiseksi pääsevät Turun K.-m. yhdistyksen jäsenet keran viikossa sikäläiseen »Maailman ympäri» nimiseen elävien kuvien näyttelyyn.

K. mykkäin matkastipendi kerrottiin annetuksi puuseppä *Theodor Stenroos*'ille Turusta. Asianlaita on kuitenkin sellainen, ettei K. m. auttajajayhdistyksen Helsingin piiri olekaan vielä sanotusta matkastipendistä tehnyt lopullista päätöstä. Tuo ennen-aikainen väärä uutinen johtui yhden, sanotun yhdistyksen johtokuntaan kuuluvan jäsenen erehdyksestä.

Oskari Lumme, oltuaan kolme kuukautta uunityössä Turussa m. m. Kakolan kuritushuoneen tirehtöörin luona, palasi viime lokak. 3 p:nä takaisin Helsinkiin uunimestari Malmin luo, joka hänet opettikin sitä työtä tekemään. O. Lumme oli ensimmäinen k.-mykkä uunisepänsälli koko Suomessa ja Ruotsissa. Nyt hän vuorostaan on opettanut ja opettaa samaan ammattiin mestari Malmin luona kolmea k.-mykkää, nimeltä: *Albert Joutsen*, *Hannes Kivistö* ja *Juho Ranta*.

K. mykkäin kokousta lisälmella johti k.-mykkäin opettaja *Elis Vilkki*, puhuen kokouksessa oleville. Hänen toimestaan perustettiin samalla kuuromykkäin yhdistys, joka liittyy haaraosastona »Suomen Kuuromykkäin Liittoon.» Jäseniä liittyi ensi kokouksessa jo 8. Illan kuluessa juotiin kahvit. Kokous kesti 4 tuntia. Samallinen kokous lienee pidetty Kajaanissakin ja tulee pidettäväksi Lapinlahdella.

Helsingin kuuromykkäinyhdistys puuhasi tavanmukaiset vuosimyyjäisensä jouluk. 3 p:ksi. Tähän tarkoitukseen olivat kuuromykkäiset samoin kuin mainitun yhdistyksen lämpimät suosijat valmistaneet hyvän joukon käsitöitä, joista etenkin huomiota herättivät kaikenlaiset käsityötuotteet, kuten käytännölliset kouluesiliinat, lasten vaatteet, kudontatuotteet y. m. Miehet olivat valmistaneet erilaisia veistoesineitä, kuten leivinpöytiä, lintuhakkeja, silityslautoja, astiapesutelineitä, kukkalautoja ja keppejä y. m. Sitäpaitsi he olivat tänäkin vuonna valmistaneet joulu-kuusen kynttilänjalkoja, joilla edellisissä myyjäisissä oli niin hyvä menekki. Rahaa näistä myyjäisistä kertyi 1,023 mkkaa 30 p:iä, mutta kun menot olivat noin 250 mkkaa, niin puhdas voitto tekee noin 773 mkkaa. Voitto ajkotaan käyttää kesäsiirtolan ostoon tälle

yhdistykselle jossakin Helsingin lähistöllä, jossa tämän yhdistyksen jäsenet saisivat kesäisin käydä virkistymässä.

Kuollut. Marraskuun 22 p:nä kuoli Turun kunnallissairaalassa k.-mykkä *Aleksandra Lindström* 33 vuoden vanhana.

Kuuromykkäin kodista Pieksämäellä pääsivät tänä syksynä ensimmäiset oppilaat, kaksi vuotta siellä oltuaan. Tämän ajan kuluessa on heille opetettu tavallisimpia kodin askareita ja käsitöitä, niin että he tulevaisuudessa voisivat ansaita toimeentulonsa.

Hauskalta tuntui, kun sanomalehdessä ilmoitettua tarjottiin oppilaille paikkoja paljon enemmän kun heitä olikaan. Suokoon Korkein, että he puolestaan koittaisivat tehtäviään niin toimittaa, että beihin oltaisiin tyytyväisiä, sillä siitähän suuresti riippuu, miten kodin oppilaat vastaisuudessa saavat paikkoja.

Poispäässeiden nimet ja palveluspaikat ovat seuraavat: *Saara Kasurinen* pastori Soverilla Taipalsaarella, *Alma Kemppainen* past. Kalpalla Suodeniemellä, *Elisabeth Hirvonen* past. Vuolteella Repolahdella, *Maria Rehn* kirkkoherra Snällman'illa Kymissä, *Fanny Åberg* k.-herra Fredriksson'illa Jokioisissa, *Aina Vilkmán* k.-herra Vartiiaisella Sauvossa, *Beeda Kivimäki* herrasväki Schärhundilla Turussa ja *Emma Närväinen* kutojana rouva Tepposella Pieksämäellä. *Ida Hirvonen* sai jäädä kotiin vielä kolmanneksi vuodeksi, perehtyäkseen, uuden kanalan valmistuttua, paremmin kananhoitoon, joka toimi sopinee hänelle parhaiten. *Hilda Hardén* erosi vuosi sitten sairauden tähden.

Uusia oppilaita kutsuttiin tänä syksynä 9, nimittäin: *Katri Kivimäki* ja *Suoma Sillanpää* Turun koulusta, *Hilda Tähtinen* ja *Maria Luukkonen* Mikkelin k., *Kustaava Varis*, *Ida Timonen*, *Pauliina Säisä*, *Lyydia Saastamoinen* ja *Aleksandra Uusholla* Kuopion k., joista kaksi viimeainittua eivät ole saapuneet.

K. mykkäin sielunhoitoa. Viime kuluneena kesänä kävi pastori *E. Luoma* seuraavissa paikoissa k.-mykkäin sielunhoitoa varten: Tyrväällä, Huittisissa, Lahdessa, Kotkassa, Viipurissa ja Sortavalassa. Yhteensä oli näihin paikkoihin kokoontunut 141 k.-mykkää. Kotkassa kääntyi yksi miehin k.-mykkä kreikkalaisvenäläisestä uskontunnustuksesta lutherilais-evangeliseen uskontunnustukseen. Samassa paikassa vihittiin avioliittoon mainittu k.-mykkä-mies k.-m.-naisen kanssa.

K. m. koulun oppilastilastoa. Viime lukuvuotena 1906—1907 oli Jyväskylän k. m.-koulussa 108 oppilasta, 54 p. ja 54 t., jakautuen kotiensa mukaan seuraavalla tavalla eri lääneihin: Vaasan lääni 31; Turun ja Porinl. 19; Viipurinl. 19; Hämeenl.

16; Mikkelinl. 12; Kuopionl. 6; Uudenmaanl. 5 oppilasta. Oppilaitten keski-ikä oli 23 vuotta.

»**Heffata**»-nimisen k.-mykkäin yhdistyksen perusti viime maaliskuussa Huittisiin rouva *Elma Ignatius*. Kun tähän yhdistykseen kuuluu k.-mykkiä useista eri lähipitäjistä, oli vaikea saada yhdistykselle sopivaa nimeä, jonka tähden valittiin nimeksi »Heffata», joka nimi oli ollut rouva Luoman jo vuosia sitten samoilla senduilla perustamalla k. m.-koululla. Tämän nimen sai yhdistys 19 p:nä viime toukok. Huittisten kansanopistolla, jossa läsnä oli silloin 28 k.-mykkää.

Yhdistyksen kuukausikokouksessa Tyrvällä Juhannuksen aikoina oli läsnä 54 k.-mykkää. Kokousta kesti 2 päivää, jolloin myöskin pidettiin jumalanpalvelus ja keskusteltiin erilaisista asioista. Raittiusesitelmän piti *Frans Talvikoski*. Samassa kokouksessa lahjoitti pastorin rouva *Luoma* yhdistykselle 20 mkaa.

Seuraavan kokouksensa piti yhdistys Kokemäellä elok. 3 ja 4 p:nä. Läsnä oli 33 kuuromykkää. Sitten oli kokous Ritalan talossa Kiikassa syysk. 29 p:nä. Tähän hauskaan kokoukseen otti osaa 44 k.-mykkää. Täällä Suomen k.-m.-liiton matka-asiamies *Elias Vilkki* piti esitelmän ja näytteli taikalyhtykuvia. Tämän jälkeinen kokous pidettiin Tyrvään pappilassa marrask. 3 ja 4 p:nä. Tännekin oli saapunut runsaasti osanottajia, yhteensä 33 kuuromykkää. Seuraava kokous on aijottu pitää Huittisissa tam.-mik. 5 ja 6 p:nä. Ja yleisenä toivomuksena on, että tähän kokoukseen saapuisi joku Suomen k.-m.-liiton toimihenkilöistä.

Juna murskannut vaimon nimisessä uutisessa K. m.-lehden viime numerossa mainittu nainen oli *Maria Backman* (synt. *Eklund*). Vainajassa oli jo 16 vuotta ollut kaatuvatauti, joka lieneekin aiheuttanut hänen surkean loppunsa. 18 p:nä marraskuuta haudattiin hän Akaan hautausmaahan. Vainaja oli syntynyt Tampereella 18¹⁰/₉70 ja oli Turun viittomakoulun entisiä oppilaita. Häntä jäi suremaan mies *Anders Backman* ja kolme lasta.

Eljas Mitikka ilmoittaa, että hänen nykyinen osoitteensa on: Viipuri, Tervajoki, Vanhakylä.

Kuvanveistäjä Sulo Vuokko oleskelee nykyään Helsingissä, jonne hän joku aika sitten palasi Kristiaaniasta.

Onnettomuuden kohtaus. Kun kuuromykan ja kaatuvatautia sairastavan torpparin pojan *Juho Evert Juslinin*, Uskelan pitäjältä, t. k. 21 p:nä piti mennä sanotussa pitäjässä olevan Iso-niitun joen yli vievää siltaa myöten joen toiselle puolen, sai hän sillalla kaatuvatautikohtauksen ja putosi jokeen, jonne hukkui. Vainaja oli syntynyt v. 1868.

Tietoja ulkomailta.

Automobilillionnettomuus Ameriikassa. Kun monen miljoonan omistaja *Charles J. Root*, joka on aivan kuuro, neljän muun henkilön kanssa ajoi automobiililla kilpaa maantien vieressä kulkevan junan kanssa, sattui niin, että maantie kääntyi-kin menemään rautatien yli, jolloin automobiili törmäsi yhteen junan kanssa ja kaikki automobiilissa olleet joutuivat tapaturman uhreiksi. Veturista kyllä annettiin varoitusmerkkejä, mutta kun *Root*, joka automobiilia ohjasi, oli aivan kuuro, ei hän tietänyt varoa, vaan antoi automobiilin mennä niin kovasti, kuin se vaan pääsi.

Oikeudenkäyntiapulaisen ilmaiseksi toivoo Kuuromykkäin auttajayhdistys neljännessä piirissä Ruotsissa voivansa saada kuuromykilleen.

Rohkea varas vei eräältä k.-mykältä Tukholmassa 60 kruunua sisältävän rahalompakon keskellä katua, kun tuo k.-mykkä seiso i erään kaasulyhdyn luona rahojaan laskemassa.

Huvi-iltaman toimeenpani Kristiaanin kuuromykkäinyhdistys hankkiakseen varoja sen hiihtomajan maksamiseksi, minkä yhdistys on itselleen hankkinut. Näytelmäkappaleen esittivät k.-mykät hyvin. Samassa tilaisuudessa esitti kansalaisemme *Sulo Vuokko* viittomalla »Maamme»-laulun pianolla sitä säestettäissä.

Pelastusarmeija Tukholmassa toimeenpani viime marraskuun alussa myyjäiset kuuromykkäin-asian hyväksi.

Bolognan kaupungissa Itaaliassa pidettiin viime syyskuussa kokous k.-mykkäin asian hyväksi. Etupäässä keskusteltiin k.-mykkäin opetuksesta. Kokouksen puheenjohtajana oli presidentti *Gaetano Falconi*, varapuheenjohtajina *Luigi Casanova* ja professori *Ernesto Scuri*.

Itävallan opetusministeri on myöntänyt noin 28,000 markan avustuksen Czernowitzissä olevalle k.-mykkäsokeain koululle.

K.-mykkä — lehmä on Saksassa eräällä maatilalla. Se ei ensinkään kuule eikä osaa ammuu. Hiukan se kuitenkin osaa ääntää. Sen silmätkään eivät ole säännöllisesti muodostuneet.

Ähkeruus kovan onnen voittaa.

Ilmoituksia.

HUOMAA!

HUOMAA!

KUUROMYKKÄNAISET

jotka haluavat oppia vaatteiden pesua ja silitystä »*Pesulaitoksessa kuuromykkänaisten opettamista varten*» Helsingissä, lähettäkööt siitä pyynnön ynnä koulutodistuksensa ja muutkin todistuksensa kirjeessä osoitteella: Opettaja Aug. Heliä, Helsinki, Albertinkatu 46.

Opetus on maksuton ja kestää yhden vuoden. Oppilaalle hankitaan asunto ilmaiseksi sekä raha-avustusta opissa-oloajaksi, jos sellaista vain on saatavissa. Laitokseen tulo-ajasta ilmoitetaan kirjeellä, ja todistukset lähetetään takaisin. Oppiajan kulutua hankitaan työtä.

Valokuvasuurennuksia

5: —, 10: — ja 15: — maksusta tekee

A l b. S u s i,
K. m. yhdistys, Helsinki.
11. Annankatu 11.

Vihityt:

Maria Lydia Junka ja Karl Axel Ala-Yrjölä
Kannus. 19²⁴/1107 Teisko. (K. m.).

===== Lausuen avustajilleen ja kannattajilleen, sekä k.-mykille että kuuleville, kuluneelta vuodelta sydämelliset kiitokset toivottaa heille rauhallista Joulujuhlaa ja onnellista Uutta vuotta

K. m. lehden Toimitus.

Tilaus-ilmoitus.

KUUROMYKKÄIN LEHTI

ilmestyy vuonna 1908 kuten ennenkin joka kuun lopulla. Tilaushinta on 1 markka 50 penniä vuosikerralta. Tämän summan voi myös postimerkeissä (mieluummin 10 pennin postimerkeissä) lähettää toimitukselle. Tilauksia voi tehdä maan kaikissa posti-konttoreissakin.

Lehden, jonka julkaisee Suomen kuuromykkäinliitto, tarkoituksena on tarjota maan suomea puhuville kuuromykkille sivistävää, hyödyllistä ja huvittavaa lukemista sisällöltään uskonnollista ja muunkinlaista, kuulumisia kotimaisista ja ulkomaisista kuuromykkäkouluista, uutisia, tiedonantoja, ilmoituksia j. n. e.

Jotta lehti tulisi yhdistäväksi siteeksi maan suomalaisten kuuromykkien kesken, on välttämätöntä, että nämät avustavat lehteä. Pyydämme sentähden ja toivomme, että kuuromykkät lehden toimitukselle lähettävät tietoja itsestään ja muista kuuromykkistä, työstä, jolla he itsensä elättävät, harrastuksista, jotka heitä innostavat j. n. e. Kuuromykkäin opettajia, vanhempia ja holhoojia kehoitamme kaikin voimin kannattamaan tätä yritystä.

Avustajien joukossa on toimituksella ilo saada mainita opettaja K. Reposen, johtaja K. E. Kahvan, filos. maist. Edw. Lückin, opettajat J. K. Palomaan, H. A. Jukolan ja O. Reinon, pastori Hj. Vesenterän, pastori Huugo Nybergin, tarkastaja V. Forsiuksen, rouva J. Stadiuksen, rouva Elma Ignatiuksen, toimittaja J. Hirnin. Suomen kuuromykkäinliitolta toimekseen saanut:

J. Sundberg,

Vastaava toimittaja.

KUUROMYKKÄIN LEHTI

ilmestyy vuonna 1908 ja voidaan sitä tilata seuraavien asiamiesten kautta: *Turussa* pastori A. Nordmanilta, *Kuopiossa* neiti E. Strunkilta, *Mikkelissä* opettaja K. Reposelta, *Jyväskylässä* opettaja Oskari Reinolta ja herra Emil Kuukkaselta, *Helsingissä* herra Antti Jokelaiselta, *Porvoossa* neiti A. Pulkkiselta, *Vaasassa* herra Nikolai Söyringiltä, *Porissa* neiti Sandra Ekblomilta, *Viipurissa* rouva Riikka Puolakalta, *Oulussa* maisteri K. E. Kahvalta ja herra Matti Mäkiseltä, *Forssassa* neiti Tilda Rehumäeltä, *Tampereella* neiti Siiri Talvialta, *Hämeenlinnassa* herra Vihtori Launiolta, *Raumalla* neiti Maria Sundvallilta, *Kotkassa* herra Kosti Piiraiselta, *Lappeenrannassa* herra Matti Teitolta, *Huittisissa* rouva Elma Ignatiukselta sekä herra John Sundbergilta *Helsingissä*, Yrjönkatu 5.